

Η ΕΚΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (Νοέμβριος 2007)

Συγγραφέας: ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ

Μέχρι σήμερα γνωρίζαμε ότι η μεγάλη πλειοψηφία των βουλευτών, όλοι όσοι στο παρελθόν διετέλεσαν υπουργοί ΠΕΧΩΔΕ, ο Έλληνας Επίτροπος Περιβάλλοντος, όλες οι οικολογικές οργανώσεις και ο τύπος, θεωρούσαν αναγκαία τη δημιουργία αυτόνομου και ισχυρού Υπουργείου Περιβάλλοντος. Αντιρρήσεις πρόβαλε μόνο ο εν ενεργεία υπουργός ΠΕΧΩΔΕ Γ. Σουφλιάς.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 60 του Συντάγματος είναι αρκετά γνωστή, κυρίως επειδή τα κόμματα δεν επιτρέπουν την εφαρμογή της: «Οι βουλευτές έχουν απεριορίστο το δικαίωμα της γνώμης και ψήφου κατά συνείδηση». Λιγότερο γνωστή είναι η παράγραφος 1 του άρθρου 73, ίσως διότι έχει περιέλθει σε αχρησία: «Το δικαίωμα πρότασης νόμων ανήκει στη Βουλή και στην Κυβέρνηση». Μολονότι λοιπόν η Βουλή έχει το δικαίωμα πρότασης νόμων, στην πράξη μόνον η κυβέρνηση ασκεί το δικαίωμα. Για την εκ νέου δημιουργία Υπουργείου Περιβάλλοντος (το πρώτο δημιουργήθηκε επί κυβερνήσεως Καραμανλή το 1980) απαιτείται νόμος.

Μια και η κυβέρνηση δεν επιθυμεί να φέρει τέτοια πρόταση νόμου εξαιτίας των αντιρρήσεων του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ και δεδομένου ότι η μεγάλη πλειονότητα των βουλευτών θεωρεί ότι πρέπει να υπάρχει αυτόνομο Υπουργείο Περιβάλλοντος, η συνταγματική τάξη επιβάλλει στους βουλευτές (στη Βουλή) να φέρουν αυτοί και να ψηφίσουν την πρόταση στη Βουλή. Το γεγονός ότι οι κυβερνητικοί κυρίως βουλευτές δεν θα τολμήσουν κάτι τέτοιο, παρά τα φληναφήματα περί απεριορίστου δικαιώματος γνώμης, είναι άλλο ένα μικρό δείγμα του πώς λειτουργεί (δεν λειτουργεί) το πολίτευμα και η Βουλή.

Η δεύτερη παρατήρηση αφορά την εκτροπή του Αχελώου. Σύμφωνα με τον υποστηρικτή του έργου, Υπουργό Γ. Σουφλιά, η εκτροπή είναι η μόνη λύση για την αντιμετώπιση της λειψυδρίας στη Θεσσαλία και την αποτροπή του κινδύνου της ερημοποίησης. Σύμφωνα με τα λεγόμενά του θα εκτρέπονται 600 εκατομμύρια κυβικά

νερού ετησίως για την άρδευση του Θεσσαλικού Κάμπου.

Στο ελληνικό δημόσιο, όπου το μέτρημα θεωρείται μάλλον περιττή διαδικασία, είναι φυσικό να μην έχει απασχολήσει κανέναν τι θα κοστίζει πραγματικά και συνολικά το έργο (σε σημερινές τιμές), πόσο θα κοστίζει το κυβικό του εκτρεπόμενου κυβικού νερού μέχρι να φθάσει στο χωράφι του Θεσσαλού αγρότη και τι θα πληρώνει ο Θεσσαλός αγρότης για το νερό αυτό. Η ακριβής και αξιόπιστη εκτίμηση των μεγεθών αυτών θα διευκόλυνε ασφαλώς τη συζήτηση και θα δημιουργούσε τις προϋποθέσεις μιας πιο ορθολογικής αντιμετώπισης της απειλούμενης Θεσσαλικής λειψυδρίας.

Το Συμβούλιο της Επικρατείας θα εξετάσει κατά πόσο η επιχειρούμενη εκτροπή του Αχελώου παραβιάζει τους συνταγματικούς περιβαλλοντικούς κανόνες. Ελπίζω να μπορέσει να ξεπεράσει την πίεση που ενδεχομένως αισθάνεται από τις δηλώσεις του Γ. Σουφλιά. Δυστυχώς δεν βλέπω ποια διάταξη του Συντάγματος παραβιάζεται, όταν η πολιτική εξουσία διασπαθίζει εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ χωρίς προηγούμενη αξιόπιστη οικονομική μελέτη.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στις 7 Νοεμβρίου 2007, σ. 12.